

re ført til, at USA intet har foretaget sig. Det er altså en fremtidig uenighed eller mulig fremtidig uenighed, vi taler om.

Så må jeg altså minde om, at USA efter den 11. september gjorde sig stor umage med netop at skabe en samlet international bred alliance i kampen mod terrorisme. USA var jo netop ikke unilateral. Hvad man kunne sige måske op til den 11. september, kan man ikke med rette sige om den amerikanske indsats, der har udfoldet sig efter den 11. september, hvor man forsøgte at skabe – og med held – en bred koalition. Det synes jeg man skal holde fast ved.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er jo korrekt nok, at i tiden lige efter den 11. september skete der en ændring af den amerikanske udenrigspolitik. Men pointen i oplægget til den her debat er jo netop, at i de seneste måneder, især efter nytår, især efter Bushs årlige tale til nationen, er der sket en ændring i den amerikanske politik.

Det er jo derfor, at den europæiske kritik blusser op specielt i februar måned, hvor Bush begynder at tale om ondskabens akse. Det er hele krigsretorikken, hvor man mere end antyder, at man vil gå selv i forhold til Irak, og hvor hele den gamle amerikanske ensidighed kommer op igen.

Derfor vil jeg sige, at der var en ændring mellem måske den 11. september og den 1. januar, men herefter er vi tilbage i den gamle skure, og det er just problemet.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Holger K. Nielsens argument om amerikansk unilateralisme er altså noget, der ikke er sket endnu.

Jeg har selv deltaget i kritikken af Bushs tale. Jeg synes ikke, at det var klogt eller dækkende for situationen at slå Nordkorea og Irak og Iran sammen i én gryde. Det var lige nøjagtig den kritik, Fischer også fremførte, og som jeg i det store og hele er enig i.

Men jeg synes, at hvis man skulle have belyst det spørgsmål, skulle forespørgslen have handlet om synet på Irak. Så kunne vi have fået en diskussion, der var mere meningsfuld, om det, som er problemet med Irak, i stedet for at vi her blander kul og stål og bananer og ABM og alt muligt sammen i noget, der skal dækkes på 5 minutter.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg deler fuldt og helt hr. Niels Helveg Petersens beskrivelse af den amerikanske linje ikke mindst efter den 11. september, og jeg vil godt bede hr. Helveg Petersen om at bekræfte, at det jo også er synligt i forbindelse med Mexicotopmødet, hvor amerikanerne har givet sig med et tilsagn om at ville øge deres udviklingsbistand.

Så det nytter faktisk noget at blive ved med at føre dialogen med amerikanerne. Det er jo det, det drejer sig om, at få dem ind på den verdenspolitiske scene og påtage sig et medansvar for udviklingen. Det gælder også i forhold til opfyldelsen af Kyotoaftalerne og det forestående topmøde i Johannesburg. Man kan ikke drive amerikanerne frem på banen, medmindre man fører en dialog, og det er præcis det, flertallets vedtagelse lægger op til. Derfor er den vedtagelse, vi har fremsat, faktisk meget fremadrettet.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg opfatter egentlig hr. Niels Helveg Petersens indlæg her under debatten som vældig positivt, for det bliver sagt på en måde, hvor man netop lever op til det, som jeg også mener er vigtigt i debatten, altså at man fokuserer på det, man kan blive enig med USA om, i stedet for hele tiden at fokusere på det, der skiller os ad. Der er tendensen i hr. Holger K. Nielsens indlæg og spørgsmål her, at man hele tiden fokuserer på det, der skiller os fra USA.

Men hr. Niels Helveg Petersen er inde på Irak som vel stort set det eneste punkt, hvor Det Radikale Venstre synes at have et problem i forhold til USA. Der vil jeg godt spørge hr. Niels Helveg Petersen: Er det ikke meget velbegrundet? Det er jo ikke uden grund, at amerikanerne reagerer i forhold til Irak, hvis vi ser på, hvad man ligger inde med af ødelæggelsesvåben fra irakisk side; hvis vi ser på, at irakerne ikke har tilladt våbeninspektørerne at se til, at der ikke produceres masseødelæggelsesvåben; hvis vi ser på, hvordan Saddam Hussein bakker selvmordsterrorister op i Mellemøsten og betaler penge til de familier, som sender unge mennesker af sted til selvmord.

Så det er ikke helt ubegrundet, at USA er ked af Irak i denne her situation.